

Το δέντρο με τις καρδούλες

L'arbre à cœur

κείμενο/conté

Valérie Bonenfant

εικόνες/illustration

Fan

Marion Meert

Adna Morat

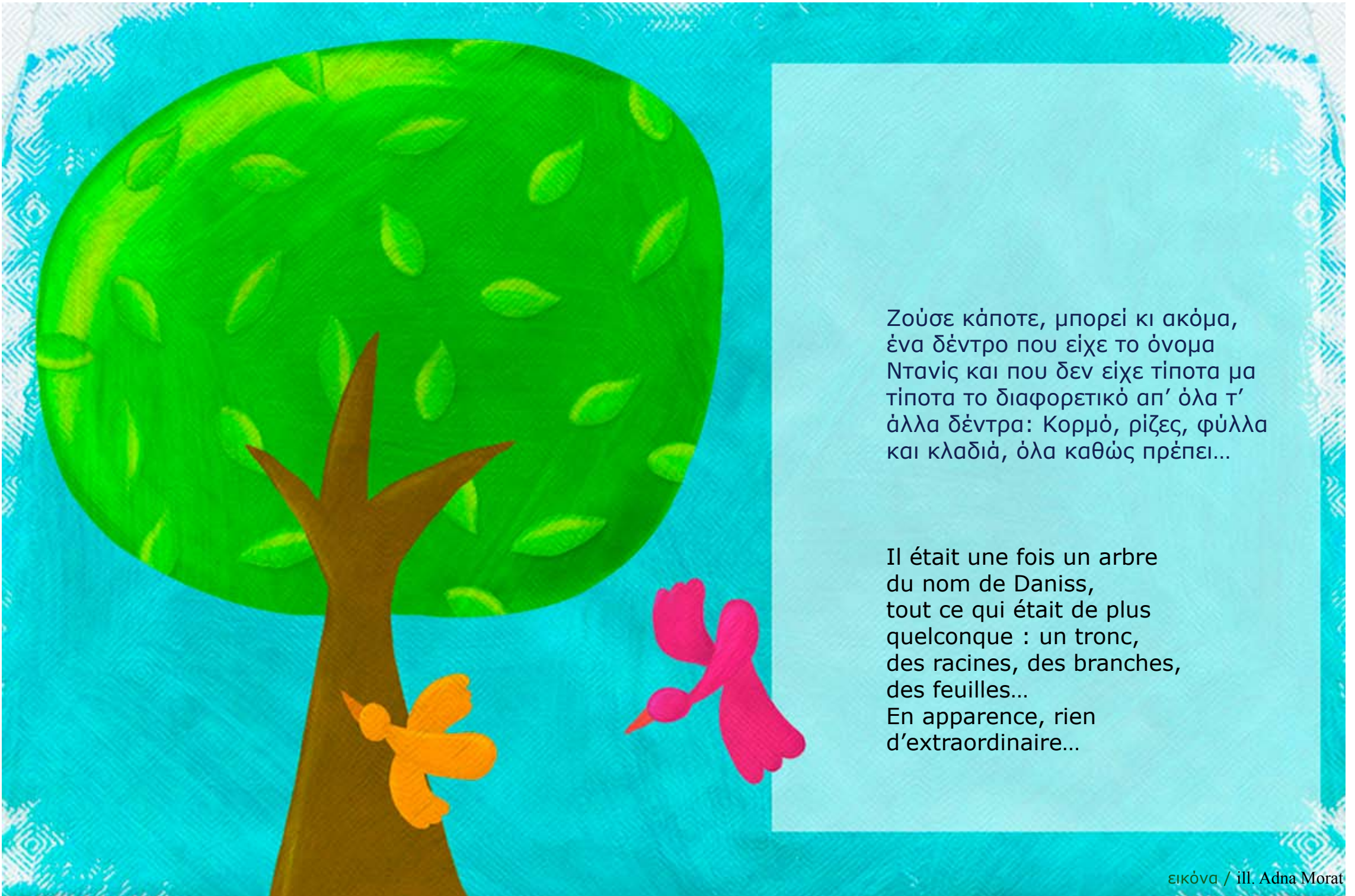
Anne Uriot-Dalbignat

μετάφραση/traduction

Eleni Tsialta

εικόνα/illustration Fan

Ζούσε κάποτε, μπορεί κι ακόμα,
ένα δέντρο που είχε το όνομα
Ντανίς και που δεν είχε τίποτα μα
τίποτα το διαφορετικό απ' όλα τ'
άλλα δέντρα: Κορμό, ρίζες, φύλλα
και κλαδιά, όλα καθώς πρέπει...

Il était une fois un arbre
du nom de Daniss,
tout ce qui était de plus
quelconque : un tronc,
des racines, des branches,
des feuilles...
En apparence, rien
d'extraordinaire...

Όμως τούτο το δέντρο είχε την ιδιαιτερότητα να είναι πολύ ευαίσθητο. Χωρίς στ' αλήθεια να παίρνει μέρος σε όσα συμβαίνουν, το άγγιζαν όλα τα συναισθήματα που πλανιόνταν γύρω του.

Mais cet arbre avait la particularité d'être très sensible. Sans vraiment participer aux événements, il ressentait toutes les émotions qui s'en dégageaient.

Κι ακριβώς επειδή αυτό ήταν έντονο και συνεχές, κάποια στιγμή, έφερε τον Ντανίς σε σημείο απελπισίας. Πρώτ' απ' όλα ένα επεισόδιο ανάμεσα σε δυο άντρες που κουνούσαν τις γροθιές τους απειλητικά και που φώναζαν ο ένας πιο δυνατά απ' τον άλλον. Τα φύλλα του φουκαρά του Ντανίς, ανασηκώθηκαν απ' την ανατριχίλα. Δεν τον άντεχε τόσο θυμό.

Et là, en ce moment, le pauvre n'avait pas beaucoup de chance : il essuya en enfilade, quelques coups de Trafalgar, du plus mauvais effet.

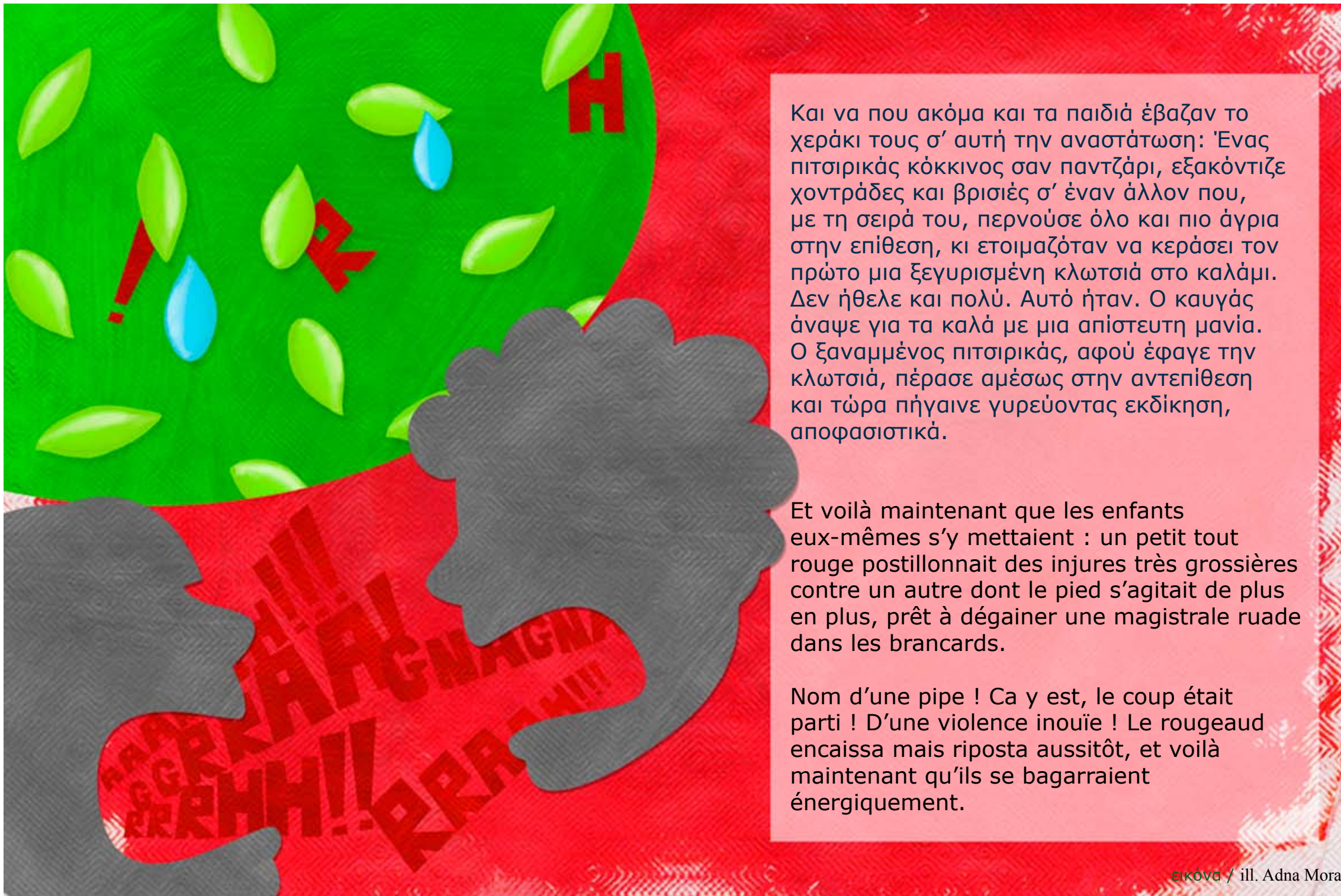
D'abord, une colère entre deux hommes, qui se montraient le poing, très menaçants, et qui criaient à qui mieux mieux. Le pauvre Daniss en eut les feuilles toutes secouées... Fichtre ! C'était beaucoup trop fort pour lui, tout ce flot de colère.

Ύστερα, ήρθαν εκείνες οι δύο κυρίες: Η καθεμιά τους απόπαιρνε την άλλη με λιγότερες φωνές από τους προηγούμενους αλλά με πολύ φαρμακερή γλώσσα. Οι κουβέντες τους τινάζονταν στον αέρα σαν το βούρδουλα. Αουτς! Ήταν λες και δεχόταν τσεκουριές στον δικό του κορμό.

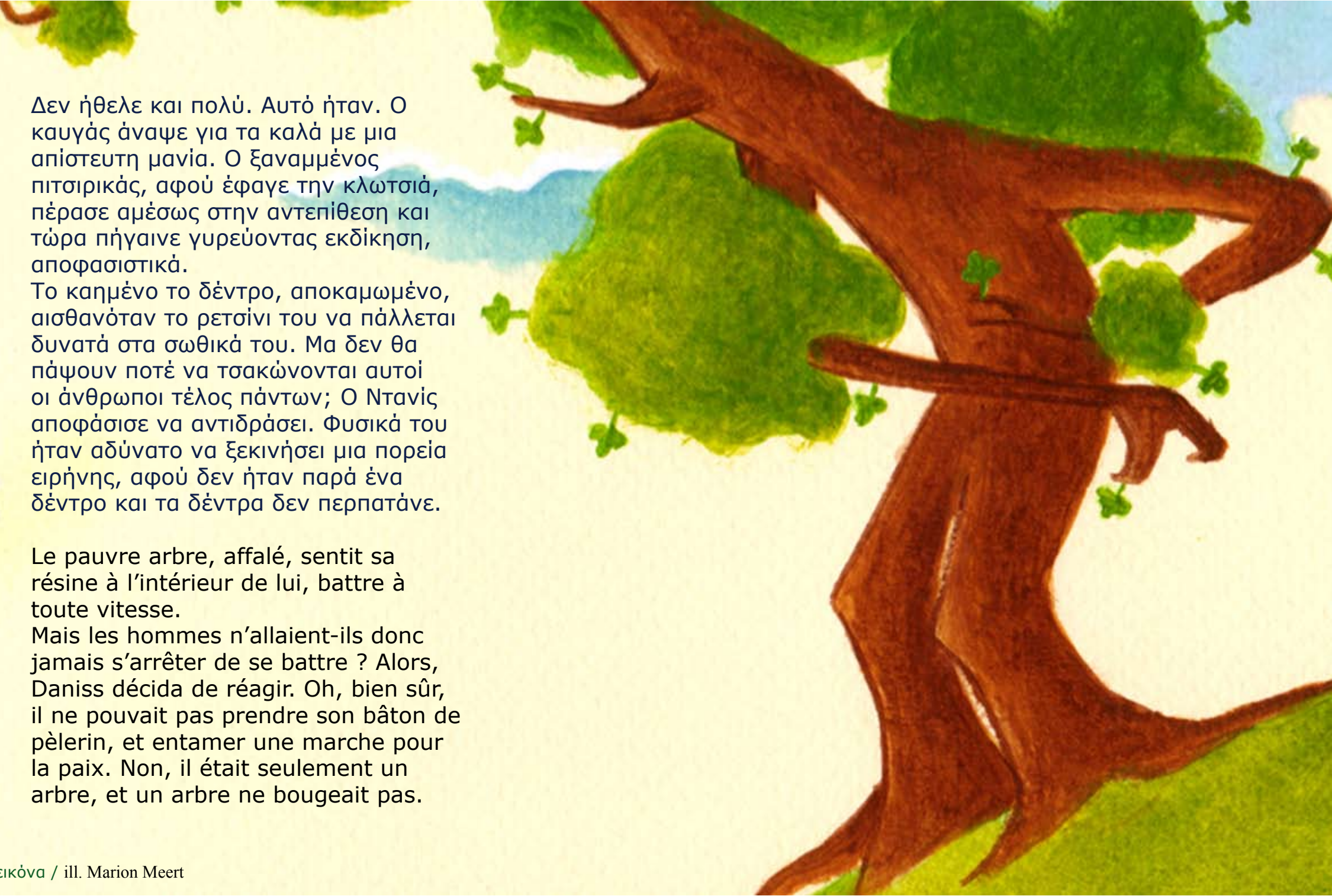
Ensuite, ce fut deux dames qui persiflaient l'une contre l'autre. Là, moins de cris, juste des mots cinglants qui claquaient comme des coups de fouet. Aïe, ça faisait mal, comme si son tronc encaissait les chocs.

Και να που ακόμα και τα παιδιά έβαζαν το χεράκι τους σ' αυτή την αναστάτωση: Ένας πιτσιρικάς κόκκινος σαν παντζάρι, εξακόντιζε χοντράδες και βρισιές σ' έναν άλλον που, με τη σειρά του, περνούσε όλο και πιο άγρια στην επίθεση, κι ετοιμαζόταν να κεράσει τον πρώτο μια ξεγυρισμένη κλωτσιά στο καλάμι. Δεν ήθελε και πολύ. Αυτό ήταν. Ο καυγάς άναψε για τα καλά με μια απίστευτη μανία. Ο ξαναμμένος πιτσιρικάς, αφού έφαγε την κλωτσιά, πέρασε αμέσως στην αντεπίθεση και τώρα πήγαινε γυρεύοντας εκδίκηση, αποφασιστικά.

Et voilà maintenant que les enfants eux-mêmes s'y mettaient : un petit tout rouge postillonnait des injures très grossières contre un autre dont le pied s'agitait de plus en plus, prêt à dégainer une magistrale ruade dans les brancards.

Nom d'une pipe ! Ca y est, le coup était parti ! D'une violence inouïe ! Le rougeaud encaissa mais riposta aussitôt, et voilà maintenant qu'ils se bagarraient énergiquement.

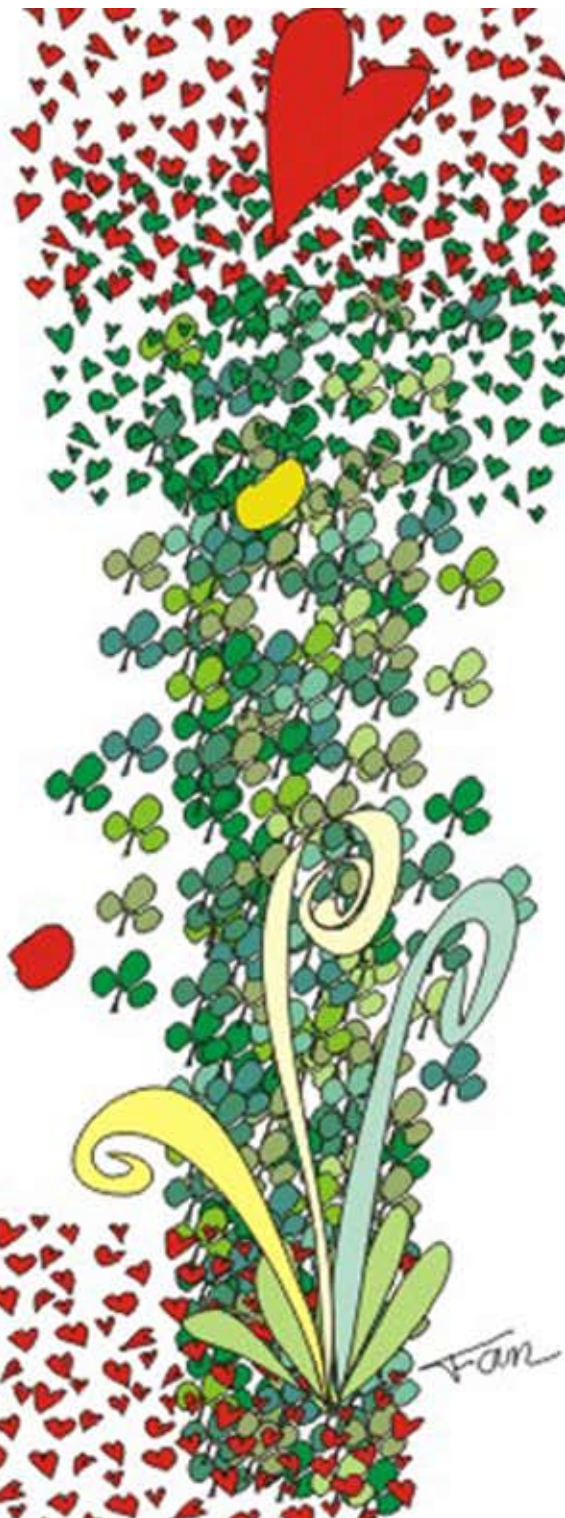

Δεν ήθελε και πολύ. Αυτό ήταν. Ο καυγάς άναψε για τα καλά με μια απίστευτη μανία. Ο ξαναμμένος πιτσιρικάς, αφού έφαγε την κλωτσιά, πέρασε αμέσως στην αντεπίθεση και τώρα πήγαινε γυρεύοντας εκδίκηση, αποφασιστικά.

Το καημένο το δέντρο, αποκαμωμένο, αισθανόταν το ρετσίνι του να πάλλεται δυνατά στα σωθικά του. Μα δεν θα πάψουν ποτέ να τσακώνονται αυτοί οι άνθρωποι τέλος πάντων; Ο Ντανίς αποφάσισε να αντιδράσει. Φυσικά του ήταν αδύνατο να ξεκινήσει μια πορεία ειρήνης, αφού δεν ήταν παρά ένα δέντρο και τα δέντρα δεν περπατάνε.

Le pauvre arbre, affalé, sentit sa résine à l'intérieur de lui, battre à toute vitesse.

Mais les hommes n'allaient-ils donc jamais s'arrêter de se battre ? Alors, Daniss décida de réagir. Oh, bien sûr, il ne pouvait pas prendre son bâton de pèlerin, et entamer une marche pour la paix. Non, il était seulement un arbre, et un arbre ne bougeait pas.

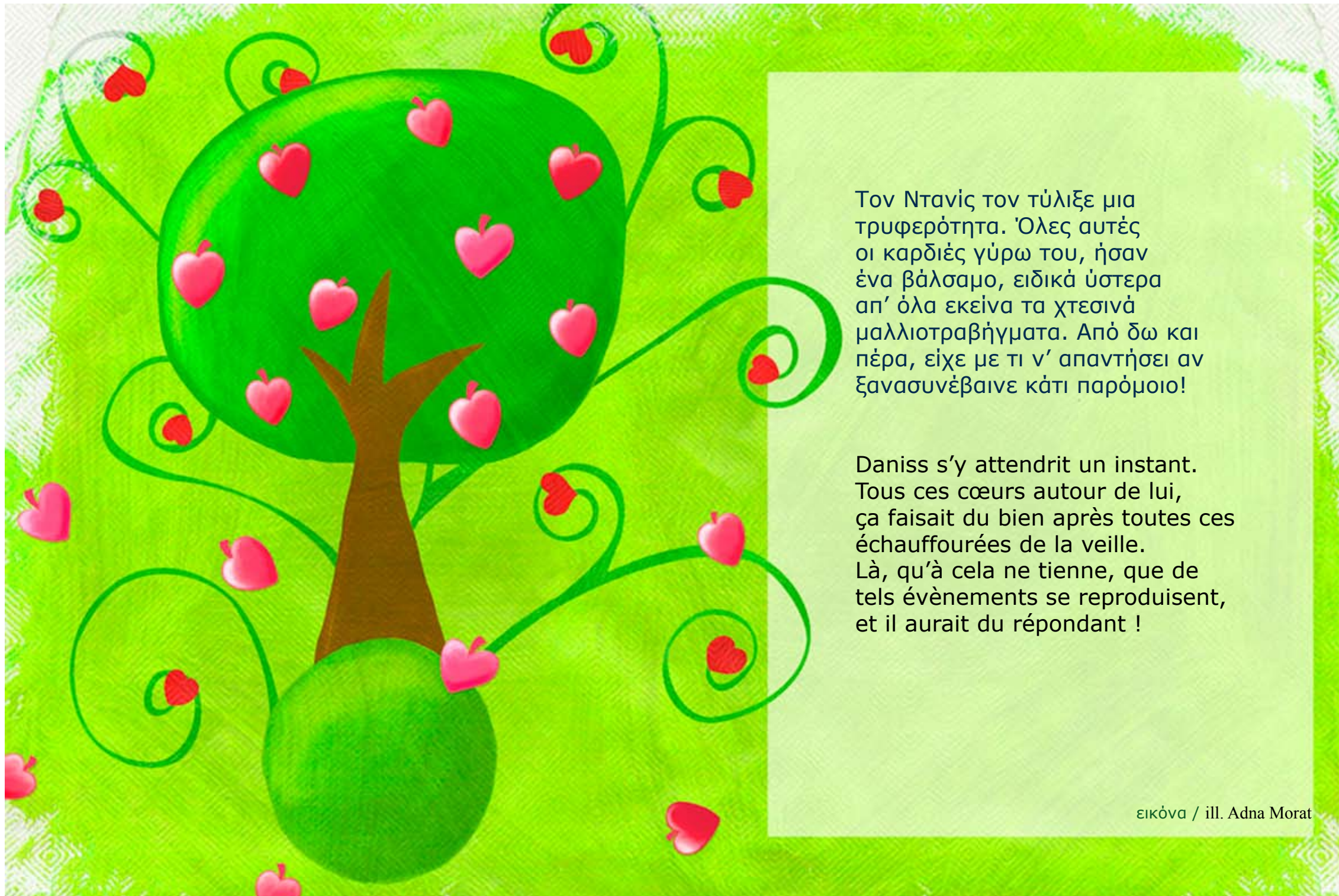

Πήρε ωστόσο μια πρωτοβουλία. Ποια ήταν αυτή; Μα... τα φύλλα του! Θα τους άλλαζε σχήμα! Αυτό που είχαν, ήταν δαντελωτό, σαν τα τριφυλλάκια.

Ο κόσμος να χαλάσει, η μορφή τους έπρεπε να γίνει αλλιώςτικη. Να δουλευτεί. Να, κάπως έτσι.,, ίσως ακόμα λίγο δούλεμα στη γωνία και θα είναι τέλειο... Ωραίααα. Άψογο! Ακριβώς αυτό που ήθελε. Τα φύλλα του σε σχήμα καρδιάς. Αληθινές μικρές καρδιές, όμορφα στρογγυλεμένες στις άκρες και υπέροχα βελουδένιες στο άγγιγμα.

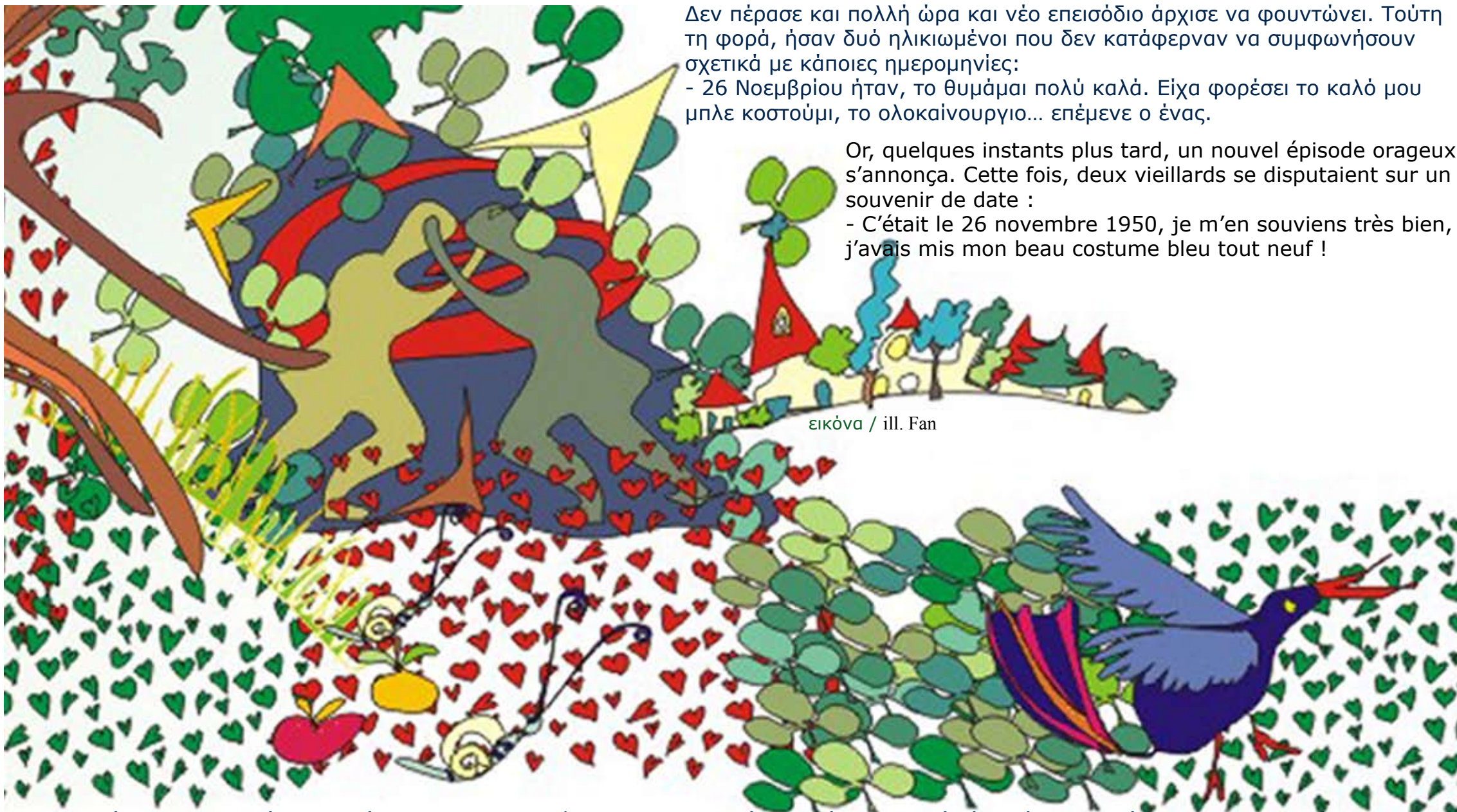
Mais, il décida quand même de mener une action. Quoi ? Ses feuilles. Il allait les transformer. Aujourd'hui, elles étaient dentelées, en forme de trèfle. Qu'à cela ne tienne, il allait modifier leur dessin.

Il travailla sa résine pour qu'elle tisse un nouveau modèle. Là, ce n'était pas mal. Encore un peu ce coin à reprendre, et ce serait parfait. Et voilà, impeccable ! Exactement ce qu'il voulait. Des feuilles en forme de cœur. De vrais cœurs aux belles courbes arrondies, bien joufflus, tendres à souhait.

Τον Ντανίς τον τύλιξε μια
τρυφερότητα. Όλες αυτές
οι καρδιές γύρω του, ήσαν
ένα βάλσαμο, ειδικά ύστερα
απ' όλα εκείνα τα χτεσινά
μαλλιοτραβήγματα. Από δω και
πέρα, είχε με τι ν' απαντήσει αν
ξανασυνέβαινε κάτι παρόμοιο!

Daniss s'y attendrit un instant.
Tous ces cœurs autour de lui,
ça faisait du bien après toutes ces
échauffourées de la veille.
Là, qu'à cela ne tienne, que de
tels événements se reproduisent,
et il aurait du répondant !

Δεν πέρασε και πολλή ώρα και νέο επεισόδιο άρχισε να φουντώνει. Τούτη τη φορά, ήσαν δυό ηλικιωμένοι που δεν κατάφερναν να συμφωνήσουν σχετικά με κάποιες ημερομηνίες:
- 26 Νοεμβρίου ήταν, το θυμάμαι πολύ καλά. Είχα φορέσει το καλό μου μπλε κοστούμι, το ολοκαίνουργιο... επέμενε ο ένας.

Or, quelques instants plus tard, un nouvel épisode orageux s'annonça. Cette fois, deux vieillards se disputaient sur un souvenir de date :
- C'était le 26 novembre 1950, je m'en souviens très bien, j'avais mis mon beau costume bleu tout neuf !

εικόνα / ill. Fan

-Το 'χεις χάσει για τα καλά, μου φαίνεται. Ήταν 28 Μαΐου του '43. Φορούσες πράσινα κι εγώ είχα βάλει τα ρούχα μου τα Παριζιάνικα...
- Παριζιάνικα! Να δούμε τι άλλο θα μας ξεφουρνίσεις, εσύ που δεν πήγες ποτέ σου πιο πέρ' απ' τη Μασσαλία! Ή ψεύδεσαι ασύστολα (λες ψέματα ξεδιάντροπα) ή το μυαλό σου έχει γίνει κουρκούτι!

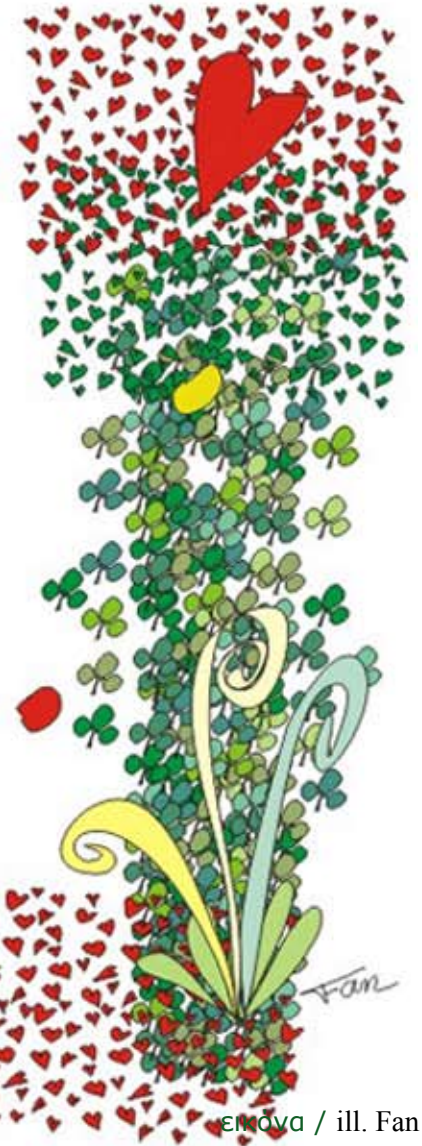
- Tu radotes mon pauvre vieux ! C'était le 28 mai 1943, tu étais habillé en vert, et moi, je portais mon bel habit parisien...
- Parisien ? Et puis quoi encore, tu n'as jamais quitté Marseille ! Tu mens comme un arracheur de dents ! Et ton cerveau est ramolli comme de la soupe au pistou !

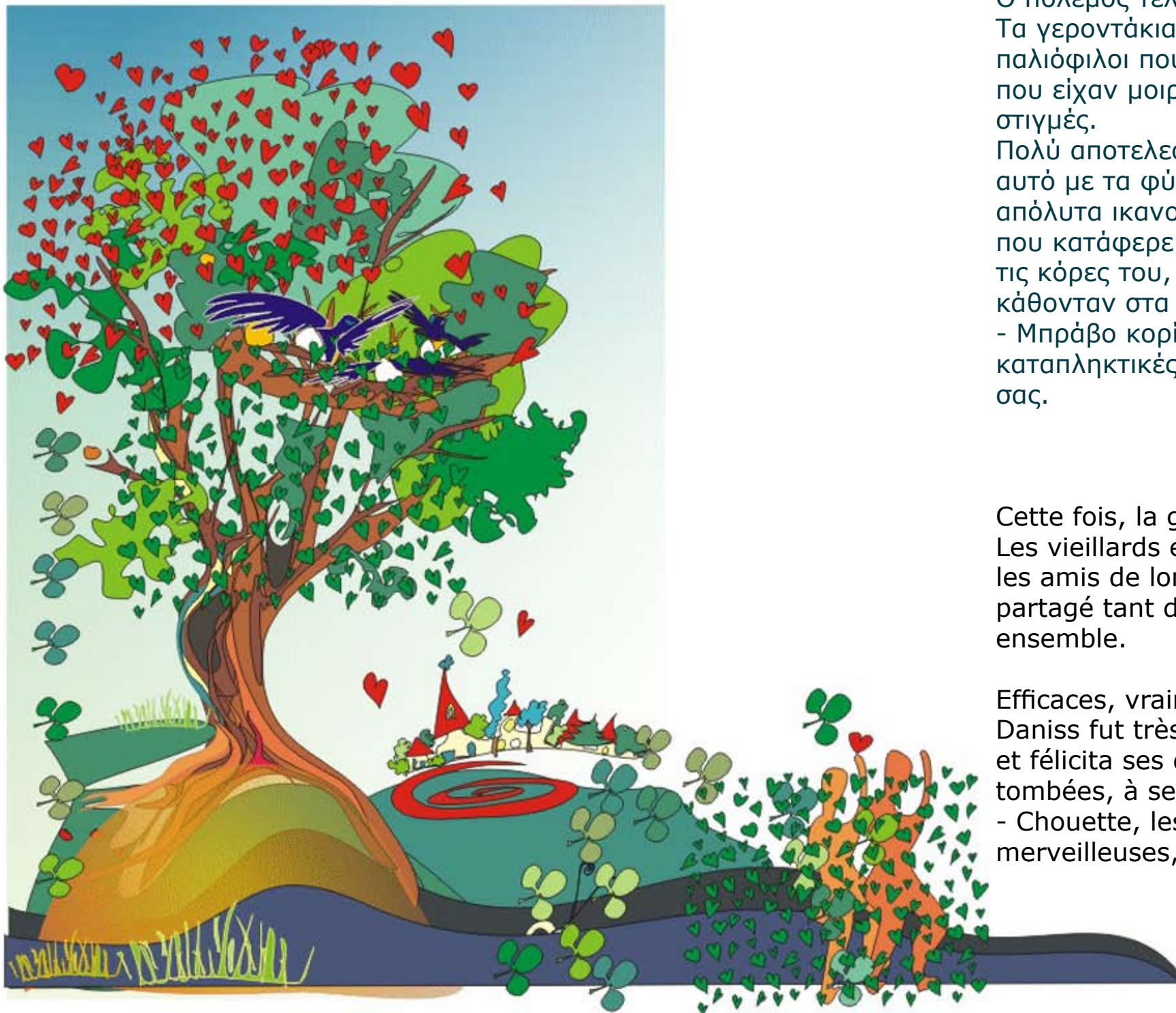

Η κουβέντα γινόταν όλο και πιο απότομη. Ωχ, ωχ, έφτανε η ώρα για δράση. Ο Ντανίς, ξεκρέμασε την πρώτη του καρδούλα. Ελευθέρωσε ένα φυλλαράκι από την κορυφή του, που βρισκόταν ακριβώς πάνω απ' το κεφάλι ενός απ' τους δυό ηλικιωμένους. Τσαακ, το άφησε να πέσει. Η καρδούλα χαμήλωσε αργά κι αφού στροβιλίστηκε ελαφρά, ακούμπησε μαλακά στο κεφάλι του αγριεμένου παππού. Κατ' ευθείαν, η οργή του κόπασε. Ο άλλος όμως, έδειχνε ακόμα πολύ ξαναμμένος κι έτσι το δέντρο αποχωρίστηκε άλλη μια απ' τις καρδιές του. Βρήκε κατ' ευθείαν το στόχο της, καθώς ήρθε κι ακούμπησε ίσια στο μέρος της καρδιάς του παππουλάκου.

La discussion prenait des intonations de plus en plus violentes. Oh oh, il était temps de passer à l'action : Daniss lâcha son premier cœur. Il décrocha une feuille du haut, juste placée au-dessus de la tête d'un des grands-pères.

Pan, il l'envoya. Le cœur descendit doucement, en voletant légèrement. En planant, il se déposa doucement sur le crâne du vieux monsieur en colère. Aussitôt, l'ire de celui-ci s'apaisa. Mais l'autre semblait encore très virulent, alors l'arbre décocha un nouveau cœur. Bien visé ! En plein dans le mille, celui-ci vint se planter au niveau du cœur du papi.

Ο πόλεμος τελείωσε οριστικά.
Τα γεροντάκια έγιναν ξανά, οι
παλιόφιλοι που ήσαν πάντοτε και
που είχαν μοιραστεί τόσες και τόσες
στιγμές.
Πολύ αποτελεσματικό, στ' αλήθεια,
αυτό με τα φύλλα. Ο Ντανίς έμεινε
απόλυτα ικανοποιημένος μ' αυτό
που κατάφερε κι έσκυψε να συγχαρεί
τις κόρες του, τις καρδούλες, που
κάθονταν στα πόδια του.
- Μπράβο κορίτσια! Ήσασταν
καταπληκτικές. Είμαι περήφανος για
σας.

Cette fois, la guerre était bien finie.
Les vieillards étaient redevenus
les amis de longue date qui avaient
partagé tant de moments forts
ensemble.

Efficaces, vraiment, ces feuilles !
Daniss fut très satisfait du résultat,
et félicita ses deux feuilles cœurs
tombées, à ses pieds.
- Chouette, les filles ! Vous avez été
merveilleuses, je suis fier de vous !

Με τον καιρό, το δέντρο με τις καρδούλες χάρισε πολλά απ' τα φυλλαράκια του, στον κόσμο που τα χρειαζόταν. Όμοια με γιατρικό, μαλάκωσαν τις πληγές τις πιο βαθιές, τις ιστορίες τις πιο παλιές, τα μυστικά τα πιό λησμονημένα.

Ήταν το πρώτο δέντρο που εγκαινίασε πράξεις αγάπης προς τους ανθρώπους και που το μιμήθηκαν κι άλλα δέντρα, στην πορεία. Όλες αυτές οι ψυχές, τι τρυφερές με το όμορφο φύλλωμά τους. Όμως τέτοιοι που είναι οι άνθρωποι, δεν θα φτάναν όλα τα δέντρα του κόσμου.

Γι αυτό, ας μην διστάζουμε. Ας φυτεύουμε. Με λίγη καλή τύχη, μπορεί ν' αποκτήσει ο καθένας στην αυλή του, ένα δέντρο με τις καρδούλες...

L'arbre à cœur prodigua ainsi de nombreuses feuilles à l'humanité qui en avait bien besoin. Tels des pansements, elles calmèrent les blessures les plus profondes, les histoires les plus anciennes, les secrets les plus enfouis...

Il fut le premier arbre qui initia les actes d'amour envers les hommes, suivi depuis par de nombreux partisans.

Tous ces arbres, avec leurs jolies feuilles... Que de tendresse ! Mais, les hommes étant ce qu'ils sont, il en faut aujourd'hui encore et encore...

Alors surtout, n'hésitez pas, plantez des arbres, et, avec un peu de chance, vous bénéficierez vous aussi d'un arbre à cœur !

